

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6T/5/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413010007
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašistová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8413010007.35

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. októbra 2021 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Lucie Bašistovej a prísediacich Ing. Márie Bačíkovej a JUDr. Dušana Modranského v trestnej veci obžalovaného R. R. G. Y. pre zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 písm. a/, písmeno c/ Trestného poriadku s poukazom na § 138 písmeno g/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona jednohlasne, takto

rozhodol:

Obžalovaní

1. R. R., nar. X.X.XXXX v R., trvale bytom M. XXXX/XX, R.,
2. Y. G., nar. XX.X.XXXX v X., trvale bytom Š. XXXX/XX, X.J.,

uznávajú sa za vinných, že

H. A. s obžalovaným R. R. po prechádzajúcej vzájomnej dohode sprostredkovali predaj rodinného domu súpisné číslo XXX s príslušnými pozemkami nachádzajúcim sa na parcele č. XX, katastrálne územie J.G., obec Z., okres X., a pozemkov parcelné číslo XX o výmere 576 m², druh pozemku záhrady a parcelné číslo XX o výmere 738 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoría, zapísaných na liste vlastníctva č. XXX, vlastníkom ktorých bol H. D., nar. XX.XX.XXXX, v prospech obžalovaného Y.Í. G., za predávajúcim požadovanú kúpnu cenu v sume 800 000,- Sk (26 555,14 eur) s tým, že mu pomôžu pri kúpe 1-izbového bytu, na čo dňa 29.4.2009 obžalovaný Y. G. prišiel s obžalovaným R. R. na osobnom motorovom vozidle X. H. D. do obce Z.G., okres X. s tým, že s ním idú podpísať kúpnu zmluvu ohľadom predaja jeho domu, odviezli do X., kde mu obžalovaný Y.N. G., využíjúc jeho zjavnú mentálnu úroveň, predložil kúpnu zmluvu, týkajúcu sa predaja jeho rodinného domu za sumu 6 639,- eur a naliehal, aby túto ihneď podpísal, na základe čoho H. D. zmluvu bez prečítania podpísal, a keď mu obžalovaný Y. G., H. A. ani obžalovaný R. R. kúpnu cenu nezaplatili, podal dňa 5.6.2009 na Obvodnom oddelení Policajného zboru trestné oznámenie v uvedenej veci, o čom H. A. a obžalovaného R. R. informoval, na základe čoho H. A. prikázal H. D., aby išiel na políciu a uviedol, že v podanom trestnom oznámení neuviedol pravdu, aby povedal, že mu kúpna cena zaplatená bola, čím týmto konaním H.Á. D. spôsobili škodu v sume 800 000,- Sk (26 555,14 eur),

t e d a

spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli iného do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku značnú škodu, a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - využitím neskúseností,

č í m s p á c h a l i

zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a/, písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno g/ Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú

1./ obžalovaný R. R.

Podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno j/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona s poukazom na § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, súd obžalovanému výkon uloženého trestu podmienienečne odkladá na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno h/ Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom, programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

2./ obžalovaný Y. G.

Podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno j/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona s poukazom na § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, súd obžalovanému výkon uloženého trestu podmienienečne odkladá na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno h/ Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom, programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd odkazuje poškodenú H. D., rod. D., nar. X.X.XXXX, trvale bytom T. F. XXX, Č. N. s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Kežmarok podala dňa 2.1.2013 na Okresný súd Kežmarok obžalobu na obvineného R. R. G. Y.. pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. poriadku s poukazom na § 138 písm. g/ Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona

Po podaní obžaloby predmetná trestná vec napadla dňa 2.1.2013 do senátu JUDr. Bohuslava Majernička. Na základe opatrenia predsedníčky tunajšieho súdu zo dňa 28. 3. 2017 z dôvodov tam uvedených bola trestná vec obžalovaného R. R. G. Y.. prerozdelená a náhodným výberom dňa 5.4.2017 pridelená do senátu JUDr. Lucie Bašistovej.

Uznesením Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 6T 5/2013 zo dňa 3.9.2014 právoplatným dňa 17.9.2014 súd zastavil trestné stíhanie obžalovaného H. A. podľa § 244 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku s použitím § 215 ods.2 písm. a/ Tr. poriadku.

Obžalovaní R. R. a Y. G. na hlavnom pojednávaní po oboznámení sa s dôvodmi zmeny v zložení senátu zhodne uviedli, že s doposiaľ vykonaným dokazovaním súhlasia.

Obžalovaný R. R. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku vyhlásil, že je nevinný a na svoju obranu uviedol, že H. A. našiel dom v Ihl'anoch a oslovil G., či ho nechce kúpiť. On majiteľa domu p. D.o nepoznal, kúpnu cenu neriešil, tú riešil G. s D., obaja podpísali kúpnu zmluvu. V aute sa potom na zadnú strany kúpnej zmluvy podpísal aj on, rukou je tam dopísané, že bol svedkom pri

vyplácaní peňazí, on však peniaze nevidel. Nevie, prečo ju podpísal, požiadal ho o to G.. Na Obecnom úrade v Z. hľadal na požiadanie G. (pri druhej výpovedi uviedol, že ho o to požiadal H. A.) náhradné ubytovanie p. D., ktorý chcel ísť do domova dôchodcov. Osobne bol v dome poškodeného asi 3-4 krát aj za prítomnosti G.. Medzi ním a H. A. nebola uzavretá žiadna zmluva o spolupráci pri predaji domu. Poškodeného pred predajom domu nepoznal, chcel len pomôcť staršiemu pánovi, nikdy predtým ani potom takéto niečo nerobil.

Obžalovaný Y. G. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku vyhlásil, že je nevinný a na svoju obranu uviedol, že k predaju domu poškodeného došlo na základe dohody. Dom poškodeného mu ponúkli H. A. a R. R., mali vedomosť, že podniká a má voľné finančné prostriedky. Dom sa rozhodol kúpiť kvôli investícii. S kúpnu cenou, akú mu navrhol R. a A. nesúhlasil, on im navrhol kúpnu cenu, s ktorou po dvoch týždňoch súhlasili a s touto súhlasil aj poškodený p. D.. Pripravil kúpne zmluvy, tieto dal prečítať poškodenému, on s kúpnu cenou súhlasil a pred notárom v X. podpísal kúpnu zmluvu a následne mu vonku vyplatil kúpnu cenu za prítomnosti R. R.. V osobnom kontakte s poškodeným bol asi 3-4 krát, vždy sa pri tom poškodený správal normálne. Na preukázanie svojich tvrdení uviedol, že v tom čase podnikal, nemal za potreby nikoho uviesť do omylu, preukazujú to aj výpisy z účtov. Zároveň uviedol, že text na zadnej strane kúpnej zmluvy napísal on. Zhodne tak vypovedal aj v prípravnom konaní.

Obaja obžalovaní zotrvali na svojich výpovediach aj pri konfrontácii uskutočnenej v zmysle § 125 Tr. poriadku na hlavnom pojednávaní.

Súd na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 263 ods. 3 písm. a/ Tr. poriadku prečítal výpoveď svedka poškodeného z prípravného konania, kde opísal okolnosti, za ktorých malo dôjsť k predaju jeho rodinného domu. Uviedol, že H. A. poznal z minulosti, mal s ním zlé skúsenosti, tento ho v Z. navštevoval asi raz mesačne, kedy sa ho začal vypytovať, či nepredá dom, že on mu nájde kupcu, že nový majiteľ mu v dome dovolí bývať, kým sa pre neho nenájde nové ubytovanie. Keď s predajom súhlasil, prišiel za ním H. A. spolu s R. s tým, že brat R. od neho kúpi dom. Súhlasil s tým, že dom predá za sumu 800 000,- Sk, bez provízie A., ktorý si ju pýtal za sprostredkovanie predaja. Následne za ním prišiel A. spolu s bratom R., ktorý sa volal Y., že on od neho kúpi dom. Y. povedal, že dom predá za 8000 000,-Sk, Y. s tým súhlasil a súhlasil aj s tým, že tam bude môcť ostať bývať do doby, kým si nenájde nové ubytovanie, alebo kým mu ho oni nenájdu. Potom po neho prišiel na aute R. spolu so Y., zobrali o do X. k notárovi, kde musel zmluvy podpísať, bez možnosti prečítania, podpísal ich s vedomím, že doma predáva za 800 000,-Sk, peniaze mu vyplatené neboli pri podpise. Keď sa na to pýtal Y. cestou domov, že kedy mu vyplatí peniaze, dostal odpoveď, že až keď predá dom s pozemkom. Keď mu peniaze neboli vyplatené ani o mesiac, šiel na políciu túto skutočnosť nahlásiť. O dva dni na to prišiel za ním A., aby stiahol oznámenie z polície, že on mu vyplatí peniaze. Preto šiel opäť na políciu do Y. U., kde si vymyslel, že peniaze mu už boli vyplatené, ale to nebola pravda, požiadal ho o to A.. O nejaký čas prišli za ním policajti, či už dostal peniaze, povedal im, že nie. A potom po nejakom čase šiel znovu na políciu nahlásiť, že žiadne peniaze za predaj domu nedostal. Uplatnil si náhradu škody vo výške 800 000,-Sk.

Svedkyňa Y. U. na hlavnom pojednávaní zotrvala na výpovedi z prípravného konania a uviedla, že v roku 2009 som pôsobila v notárskom úrade H.. D., nepamätá si na okolnosti prípadu. V prípravnom konaní vypovedala, že bola prítomná pri overovaní podpisov Y. G. a poškodeného H. D. na kúpnej zmluve dňa 29.4.2009 a na dodatku zmluvy dňa 26.5.2009. poškodený mal priestor na prečítanie zmlúv, nevie, či si ich prečítal. Y. G. nemal pri sebe peniaze, že si ich pôjde vybrať a že zavezie pána D. domov, čo aj urobil a asi za hodinu sa vrátil pre zmluvy a zaplatil poplatok za overenie. O mesiac prišli opäť obaja s dodatkom kúpnej zmluvy. Všetko prebehlo bez problémov.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul znalkyňu J.. G. N., ktorá zotrvala na záveroch znaleckého posudku, ktorý vypracovala spoločne s J.. S. a R.. R.. U poškodeného H. D. bola znaleckým vyšetrením diagnostikovaný záver organická psychotická porucha schiziformná a syndróm demencie ľahkého až stredného ťažkého stupňa. U svedka poškodeného vylúčili schopnosť plnohodnotnej účasti na trestnom konaní, čiže svedok poškodený nebol schopný plnohodnotne sa zúčastňovať trestného konania, bola u neho diagnostikovaná ľahká až stredne ťažká demencia a taktiež psychotické ochorenie a to organická psychotická porucha schiziformná. Čo sa týka doby potrebnej na vyliečenie poškodeného a podmienok potrebných na toto vyliečenie má za to, že demencia ľahkého až stredného ťažkého stupňa je ochorenie, ktoré sa postupne zhoršuje a dochádza k zhoršovaniu poznávacích

funkcií, napriek liečbe. Ochorenie organická psychotická porucha je možné liečiť aj v ambulantných podmienkach a liečbou je možné dosiahnuť stav remisie a sociálnej úzdravy v horizonte približne 3-6 týždňov. U svedka poškodeného znalci zistili, že bol liečený na psychiatrickom oddelení v NsP v S. a to od 25.8.2009 do 7.10.2009 s následným ambulantným sledovaním v nemocnici bol liečený s diagnózou stredne ťažkej demencie s bludným rezíduom v štádiu sociálnej úzdravy. U sv. poškodeného nebola diagnostikovaná závislosť na alkohole, ani žiadna iná látková ani nelátková závislosť. V závere ZP sme uviedli, že svedok poškodený v čase podpisu zmluvy trpel psychotickým ochorením s halucináciami a bludmi, ktoré ovplyvňovali jeho správanie a rozhodovanie, preto nemohol v tom čase slobodne sa rozhodovať, pochopiť zmluvné podmienky a vykonať právny úkon. V prípade oboch ochorení sa jedná o správanie, ktoré je zjavné a evidentné, v prípade organickej psychotickej poruchy sú hlavným prejavom poruchy vnímania a myslenia, tzn. že sú prítomné halucinácie rôznej kvality, či už zrakové, sluchové, telesné alebo iné, v prípade myslenia je prítomná bludná produkcia, konkrétne u sv. poškodeného sa jednalo o paranoidnú produkciu, udával tam, že mu chodili do domu sabotéri, démoni, prešli cez stenu, počul ich, démoni mu prikazovali sa vyzliekať. V prípade demencie ľahkého až stredne ťažkého stupňa je porucha kognitívnych schopností, bývajú prítomné poruchy pozornosti, poruchy orientácie.

Svedok J.. J. S. na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol prítomný pri výsluchu poškodeného v prípravnom konaní ako vyšetrovateľ. Výsluch prebiehal štandardne, svedok bol poučený v zmysle Trestného poriadku, po poučení vypovedal., bol vypočutý za pomoci doplňujúcich otázok. Svedok vypovedal spontánne, jeho výpoveď nebola plynulá, preto mu kládol doplňujúce otázky. V čase výsluchu bol zorientovaný v čase a priestore.

Svedok H. H. sa ku skutku na hlavnom pojednávaní vyjadriť nevedel.

Znalkyňa R.. L. K. vypočutá na hlavnom pojednávaní uviedla, že vyšetrenie poškodeného H. D. sa realizovalo v Domove dôchodcov, kde bol v tom čase umiestnený. Vyšetrením dospela k záverom, že v čase vyšetrenia menovaný trpel jednak organickou poruchou centrálnnej nervovej sústavy, teda ľahkou až stredne ťažkou demenciou, ktorá sa prejavovala najmä problémom zapamätať si nové intonácie, staropamäť nebola ešte výrazne postihnutá, vedel si spomenúť na udalosti skoršieho dáta, takisto bola narušená orientácia najmä teda časová a miestna, bola zhoršená koncentrácia a výdrž pozornosti a myslenie bolo tiež veľmi rigidné. Takisto boli u neho prítomné prejavy duševnej choroby, tzv. parafrénie, zjavné bolo paranoidné myslenie a bludné predstavy. Takisto boli prítomné halucinácie sluchové a zrakové. Štúdiom dokumentácie a jeho výpovedi dospela k záveru, že v čase keď mal poškodený podávať trestné oznámenie, teda niekedy v máji 2009 sa mohlo u neho jednať maximálne o ľahkú demenciu a zároveň dospela k názoru, že v čase podpisu zmluvy, ktorá bola predmetom vyšetrovania u neho prebiehalo vyššie uvedené duševné ochorenie a to malo závažný vplyv na jeho schopnosť rozhodovať, takisto chápať zmysel celého podpisu a ich dôsledkov pre neho samotného. Čo sa týka jeho výpovedi, u neho nebola zistená tendencia vymýšľať, jeho spôsob popisu udalostí sa dá považovať za objektívny v tých podstatných častiach, teda dokáže opísať prežitú udalosť, ale niektoré detaily si nemusel zapamätať a následne ich dopĺňal prostredníctvom tzv. konfabulácií, ktoré sú typické pri poruchách pamäti, kedy vlastne človek to, čo si nezapamätal, doplní prostredníctvom niečoho, čo sa v skutočnosti nestalo. Rovnako niektoré detaily si nemusel zapamätať aj kvôli tomu, že v tom čase už nebol schopný si niektoré vzťahy, alebo niektoré udalosti dať do súvislosti, že jednoducho im už nerozumel a preto si ich nedokázal ani zapamätať. Treba brať do úvahy aj už spomínanú duševnú chorobu, ktorou trpel už v tom čase. Z psychologického hľadiska jeho výpovede v takých podstatných detailoch boli konzistentné, to znamená, že tie veci, ktoré bol schopný si zapamätať, tie dokázal aj následne opísať. Čo sa týka zmeny jeho výpovedi, tam sa nedá vylúčiť aj nahovárание zo strany niekoho iného. V čase podávania trestného oznámenia mohla byť jeho výpoveď objektívnejšia, mohol si viac pamätať a jednak niektoré súvislosti mu mohli byť v čase podávania trestného oznámenia zrozumiteľnejšie.

Svedkyňa L. Q. Ku skutku uviedla, že v roku 2009 pracovala ako sociálna terénna pracovníčka v obci Z. na Obecnom úrade spolu s kolegyňou. Pod nimi pracovali ešte dve asistentky, spomína si na deň, keď do kancelárie prišli dvaja páni, jedným z nich bol obžalovaný R., druhého nepoznala, ani sa nepredstavil, ale viem, že to nebol tu prítomný obžalovaný. R. sa predstavil predložením občianskeho preukazu s uvedením, že je vnukom p. D., ktorého osobne nepoznala, ale registrovala ho ako občana obce. R. prišiel s tým, aby p. D. obec zabezpečila bývanie, pretože p. D. mu má dať jeho rodinný dom. Odpovedala mu, že rodina mu má zabezpečiť ubytovanie, bola v tom, že sa

jedná o jeho vnuka, že obec takéto možnosti nemá. S p. D. osobne nebola v kontakte vzhľadom k tomu, že býval v obci Z. T. Č. J. a táto oblasť spadala do kompetencie jej kolegyne p. F..

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul svedkyňu S. F., kedy uviedla, že jedného dňa bol p. D. privezený na Obecný úrad políciou, kedy sa polícia dotazovala, či má v obci Z. trvalý pobyt, údajne bol niekým vysadený pri p. farárovi X. v obci Ž.. S kolegyňou p. D. odviezli domov. Nejakú chvíľu sa neukazoval doma, zháňali ho a nakoniec ho umiestnili do Domova dôchodcov do X.Ž.. Na otázku obhajcu, či riešila otázku umiestnenia p. D. do domova dôchodcov uviedla, že to riešil starosta s riaditeľkou domova dôchodcov.

Svedkyňa Y. X. zotrvala na výpovedi z prípravného konania vypovedala, že v čase skutku pracovala u notára H.. D.. Pamätám si na p. D., bol malý útlý starší pán, voňal vanilkou, nevie dôvod, prečo k nim prišiel.

Svedok J. N. zotrval na výpovedi z prípravného konania, obžalovaného G. pozná z X. Poškodeného spoznal tak, že A. sa ho opýtal, či by u neho nemohol bývať, s čím súhlasil. Za bývanie mu p. D. nič neplatil, rozprával mu, že mal rodinný dom a že mu ho predali. Spomínal mu, že mu dlhujú peniaze,

Svedkyňa R.. P. F., O., pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodený bol klientom ich zariadenia - Zariadenie pre seniorov X., kde bol preložený z oddelenia dlhodobo chorých niekedy v rokoch 2008 až 2009 a to z dôvodov, že nebol schopný sám sa postarať o seba. Má vedomosť, že p. D. chodil po polícii, domáhal sa domu a peňazí, preto kontaktovala psychiatricku J.. I., aby ho vyšetrila. Hovoril, že má dom a že má problém, konkrétne rozprával o tom, že prišiel o dom, nič viac k tomu nepovedal. Keďže bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony jeho dôchodok preberala sociálna pracovníčka. Ak niečo potreboval, prišiel za sociálnou pracovníčkou, ktorá mu kúpila čo potreboval. Stále spomínal len slovenské koruny, o eurách nehovoril. Spomínal, že ho predal G., na sumu si nepamätá

Postupom podľa § 263 odsek 1 Tr. poriadku súd prečítal výpoveď H. D. z prípravného konania, kedy svedkyňa ku skutku vypovedala, že v čase skutku pracovala ako sociálna terénna pracovníčka v obci Z., časť J.. Eviduje dátum 14.3.2009, kedy jej p. D. povedal, že chce ísť do Domova dôchodcov, ale čaká na nejakých pánov, ktorí mu majú pomôcť so sťahovaním. Raz sa jej sťažoval, že mu majú priniesť peniaze za dom, ktorý predal.

Rovnakým procesným postupom súd prečítal aj výpoveď svedka J. J. z prípravného konania, kde uviedol, že ho oslovil H.Q. A., či mu za províziu nevie nájsť kupcu na dom, kúpna cena bola 700 000,-Sk. Dom si bol pozrieť osobne, A.N. povedal, že trhová hodnota domu je cca 600 000,-Sk, kupcov nezohnal. Pri osobnej prehliadke videl aj poškodeného, ktorý sa dotazoval po Y.. Od A. sa dozvedel, že dom kúpil spolu s G.. Domnieva sa, že Y. G. a H. A. poškodenému za dom nič nedali a to na základe vlastných skúseností s H. A. a jeho minulosťou.

Prečítaním výpovede svedka Z.. R. N. z prípravného konania postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku mal súd zistené, že menovaný svedok bol opatrením OJKP ORPZ Kežmarok požiadaný o podanie odborného vyjadrenia k trhovej hodnote rodinného domu s príslušným pozemkom nachádzajúcim sa v obci Z., katastrálne územie J., súpisné číslo stavby XXX, LV XXX v mesiaci apríl 2009. Na základe toho po obhliadke predmetného domu vypracoval odborný posudok pod číslom 144/2010 s hodnotou rodinného domu s príslušenstvom na 18 500,-Eur.

Trestnú činnosť obžalovaných mal súd preukázanú aj ďalšími listinnými dôkazmi a to v rozsahu a spôsobom, ktorý je uvedený v zápisnici o hlavnom pojednávaní.

Súd potom dôkazy vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich vzájomnom súhrne a dospel k nasledovným záverom.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie tak výsluchom oboch obžalovaných ako aj výsluchom svedkov a oboznámením sa s listinnými dôkazmi. Obaja obžalovaní spáchanie skutku popreli a na svoju obranu obžalovaný R. uviedol, že o predaji domu sa dozvedel od A., ktorý už predtým kontaktoval

obžalovaného Y. G. ohľadne predaja rodinného domu poškodeného D.. Uviedol, že poškodený chcel svoj dom predať, chcel ísť následne do domova dôchodcov a s týmto mu pomáhal, bol s ním na obecnom úrade, kde mu bolo oznámené, že musia prísť nejaké pracovníčky a lekári a že to celé bude trvať asi tri mesiace. Dokopy bol u poškodeného asi 5-6krát. Následne mal vedomosť o tom, že došlo k podpísaniu kúpnej zmluvy a on odišiel do G.. O kúpnej cene vedomosť nemá, túto on neriešil, riešili ju medzi sebou poškodený ako predávajúci a G. ako kupujúci. Kúpna zmluva bola podpísaná v X., nevie či bola vyplatená kúpna cena. Na zadnej strane zmluvy je jeho podpis a to pod rukou napísaným textom, že bol prítomný pri vyplatení kúpnej ceny, to dopísal G., on však svedkom toho nebol. Požiadal ho o to G., poznal oboch, nevedel, že z toho bude problém. Na otázku, prečo sa staral o poškodeného a riešil jeho umiestnenie do domova odpovedal, že sa jednalo o staršieho pána, ktorému chcel pomôcť, robil to zadarmo, predtým ani potom také nikdy nerobil.

Obrana obžalovaného Y. G. bola založená na tvrdení, že ohľadne predaja rodinného domu ho oslovil R. spolu s A. (v prípravnom konaní vypovedal, že ho oslovil len R., A. v tom nefiguroval), obaja vedeli, že podniká a má voľné peniaze. Rodinný dom chcel kúpiť kvôli investícii, teda kúpiť a predať. S kúpnu cenou, akú mu navrhli nesúhlasil, po nejakom čase sa mu ozvali, že súhlasia s ním navrhnutou cenou, t.j. uvedenou aj v kúpnej zmluve, osobne mu túto sumu odsúhlasil aj poškodený. Následne pripravil kúpnu zmluvu, poškodenému ich dal prečítať a tento ich pred notárom bez nátlaku podpísal, vonku pri vyplácaní kúpnej ceny bol prítomný R.. Poškodenému dal peniaze v hotovosti, časť z nich si vybral deň alebo dva dni pred podpisom zo svojho účtu vedeného v uni banke. Potom odviezol poškodeného naspäť do Ihlan, kde mu dovolil bývať ešte tri mesiace. Obaja zhodne vypovedali, že pri komunikácii s poškodeným nemali vedomosť o jeho duševnej poruche, javil sa im úplne v poriadku.

Obrana oboch obžalovaných bola vyvrátená predovšetkým výpoveďou svedka poškodeného H. D., ktorý podrobne opísal okolnosti, za ktorých malo dôjsť k predaju jeho rodinného domu, kde uviedol aj osobu H. A., toho poznal už z minulosti, tento ho už viackrát podviedol, A. od neho zisťoval, či nechce predať svoj rodinný dom, že on mu zoženie kupcu a že nový majiteľ mu dovolí bývať v dome, až kým si nenájde nové ubytovanie. S predajom nakoniec súhlasil, následne prišiel za ním A. aj s R. a povedal mu, že brat R. kúpi jeho dom. Súhlasil s podmienkou, že dom predá za 800 000,- Sk a že v dome bude môcť naďalej bývať až do doby, kým si nenájde bývanie, pričom mu sľúbili, že mu pomôžu nájsť 1-izbový byt. Po nejakom čase prišiel k nemu domov R. spolu so Y. ako kupcom, ktorého predstavil ako svojho brata, Y. povedal sumu, za ktorú chcel predať svoj dom a to 800 000,- Sk, s čím Y. súhlasil. Potom prišli po neho autom obaja a odviezli ho do X., kde on vystúpil z auta spolu so Y., R. ostal sedieť v aute. V druhom aute zahliadol sedieť A.. Po príchode do kancelárie na naliehanie Y. podpísal zmluvu bez jej prečítania v domnení, že predáva svoj dom za 800 000,- Sk, zmluvu nedostal, po podpise zmluvy nasadli opäť spolu do auta a Y. ho zaviezol naspäť do Z., kde mu cestou domov prisľúbil, že mu peniaze vyplatí, až keď predá pozemok, k tomu ale nedošlo, preto šiel asi po mesiaci na políciu podať trestné oznámenie. Asi dva dni na to, prišiel za ním A., aby trestné oznámenie stiahol, že on mu peniaze zaplatí, preto šiel na políciu opäť, kde uviedol, že peniaze za predaj domu mu boli vyplatené. K tomu ale opäť nedošlo, preto to nahlásil znovu na políciu. Po podpise zmluvy ho H. A. spolu s J. J. zaviezli do X. k pánovi N., u ktorého býval až do hospitalizácie na psychiatrickom oddelení v S.. Ešte aj počas jeho pobytu u N., ho navštívil A., ktorému uviedol, že ešte stále mu nebol vyplatené peniaze za predaj domu.

V súlade s výpoveďou poškodeného vyzneli aj výpovede ďalších svedkov ako aj v spise obsiahnuté a na hlavnom pojednávaní oboznámené listinné dôkazy.

Za nespornú a nepochybnú súd považuje skutočnosť, že došlo k predaju rodinného domu vlastníka poškodeného H. D.. Túto skutočnosť nepopierajú ani obžalovaní ani poškodení a táto vyplýva aj z listinných dôkazov, aj z výpovedí svedkýň pracovníčok notárskeho radu. Spornými sa javia okolnosti, za ktorých došlo k predaju rodinného domu, okolnosti samotnej kúpnej ceny a jej vyplatenia. V danom súd poukazuje predovšetkým na výpoveď svedka poškodeného, ktorý v svojej výpovedi podrobne opísal ako k predaju jeho rodinného domu došlo, na akej sume sa dohodol s kupujúcim aj to, že k vyplateniu kúpnej ceny nedošlo. Sumu 800 000,- Sk navrhol on sám, najprv s ňou oboznámil R. a neskôr aj osobne G.. Zhodne tak pokiaľ ide o výšku kúpnej ceny vypovedal aj pri podávaní trestných oznámení, a túto sumu a rovnako tak aj je nevyplatenie kupujúcim uvádzal aj ostatným svedkom, či už J. N.É., R. F., ako aj obom znalkyniam pri znaleckom vyšetrení, ktorí túto skutočnosť potvrdili svojimi výpoveďami. V danom súd poukazuje aj na závery znaleckých posudkov, kedy znalkyňa R.. K. síce dospela k záveru, že poškodený trpel ľahkou až stredne ťažkou demenciou, ktorá sa ale prejavovala najmä problémom zapamätať si

nové poznatky, pričom staropamäť nebola ešte výrazne postihnutá, vedel si spomenúť na udalosti staršieho dáta. Štúdiom dokumentácie a jeho výpovedi dospela k záveru, že v čase podávania trestného oznámenia sa mohlo u poškodeného jednať maximálne o ľahkú demenciu a zároveň dospela spolu so znalcami z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria k záveru, že v čase podpisovania zmluvy u neho prebiehalo dané ochorenie, ktoré malo vplyv na jeho schopnosť chápať zmysle podpisu, schopnosť rozhodovať sa a uvedomiť si následky podpisu zmluvy. Z hľadiska psychologického sa jeho výpovede javia ako konzistentné v podstatných detailoch, za najviac objektívnu sa dá považovať výpoveď najbližšia k udalosti, ktorá mala prebehnúť. Čo sa týka zmeny jeho výpovede, tam sa nedá podľa znalkyne vylúčiť nahovárание zo strany niekoho iného. Opakovane tvrdil, že mu peniaze vyplatené neboli. V čase podpisovania zmluvy trpel poškodený paranoidnými predstavami, takýto ľudia sú veľmi zraniteľní a veľmi ľahko zmanipulovateľní.

Obrana obžalovaného G., že k vyplateniu kúpnej ceny poškodenému došlo hneď po podpise zmluvy za prítomnosti R., bola vyvrátená nielen výpoveďou poškodeného ale aj výpoveďou obžalovaného R. R., ktorý poprel danú skutočnosť a k okolnosti, že bol svedkom vyplatenie peňazí, o čom mal svedčiť aj rukou dopísaný dodatok na zadnej strane kúpnej zmluvy uviedol, že tento text napísal obžalovaný G., on ho síce podpísal bez toho, aby došlo k vyplateniu peňazí, a to z dôvodu, že oboch poznal a nemyslel si, že dôjde k nejakým problémom. Rovnako tak bolo vyvrátené aj tvrdenie obžalovaného G., že deň alebo dva dni pred podpisom kúpnej zmluvy si časť peňazí vybral zo svojho účtu vedeného v uni banke. Súd sa oboznámil s výpisom z banky, kde bolo zistené, že k výberu finančnej hotovosti vo výške 10 000,- eur skutočne došlo dňa 27.4.2009, teda dva dni pred podpisom zmluvy (tá bola podpísaná dňa 29.4.2009), avšak následne aj v ten istý deň t.j. 27.4.2009 po uskutočnenom výbere došlo ku vkladu rovnakej hotovosti. Naopak tvrdenia poškodeného, že mu kúpna cena nebola vyplatená sú zrejme aj z výpisu z jeho vkladnej knižky č. XXXXXXXXXXX/XXXX, kde danú skutočnosť mal súd preukázanú oboznámením sa s listinným dôkazom a to spisom OS KK 7T 76/2015.

Pochybnosti o legálnom predaji predmetnej nehnuteľnosti vyvoláva už samotné angažovanie sa do predaja obžalovaného R. a pôvodne spoluobvineného A.. Absolútne nelogickým vyznieva tvrdenie R. v súvislosti s predajom rodinného domu poškodeného, že len chcel starému pánovi pomôcť, že na tom nevidel nič zlé, robil to zadarmo, predtým také veci nerobil a už ani potom. O vybavenie domova dôchodcov pre poškodeného ho požiadal A.. Súd poukazuje na rozpory vo výpovedi poškodeného a obžalovaného R., pokiaľ ide o skutočnosť, kde sa bude poškodený po predaji svojho rodinného domu zdržiavať. Z výpovede poškodeného vyplýva, že dohoda medzi ním a G. znela tak, že po predaji domu v ňom bude môcť zotrvať až kým mu nenájdu jednoizbový byt, pričom obžalovaný R. vypovedal, že poškodený mal sám záujem predať svoj dom a následne ísť do domova dôchodcov. Na základe takto vykonaného dokazovania, kedy dôkazy hodnotil jednotlivito a vo vzájomnom súhrne súd dospel k záveru, že skutok, tak ako je uvedený v obžalobe sa stal a že ho spáchali obaja obžalovaní formou spolupáchateľstva. Podľa § 20 Trestného zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám. Spolupáchateľstvo predpokladá spáchanie trestného činu spoločným konaním a úmysel k tomu smerujúci. O spoločné konanie pôjde vtedy, ak každý zo spolupáchateľ'ov naplnil svojim konaním všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, alebo ak každý zo spolupáchateľ'ov svojim konaním uskutočnil len niektorý zo znakov skutkovej podstaty trestného činu, ktorá je potom naplnená len súhrnom týchto konaní. Vždy však spolupáchateľstvo ako spoločné konanie dvoch alebo viacerých osôb musí napĺňať znaky konania popísaného v príslušnej skutkovej podstate daného trestného činu. K naplneniu pojmu spolupáchateľstvo nie je potrebné, aby sa všetci spolupáchatelia zúčastnili na trestnej činnosti rovnakou mierou. Stačí aj čiastočné prispenie, hoci aj v podriadenej úlohe, keď je vedené rovnakým úmyslom ako činnosť ostatných páchatel'ov, a je tak objektívne aj subjektívne zložkou deja, ktorý vo svojom celku tvorí trestné konanie.

Súd mal za to, že obaja obžalovaní mali vedomosť o tom, že u poškodeného sa jednalo o staršiu osobu, ktorá žila sama v rodinnom dome, bez príbuzných, a že táto osoba bola vzhľadom k týmto skutočnostiam ľahko ovplyvniteľná, zraniteľnejšia a tak využijúc dané okolnosti na strane poškodeného, tohto spoločným konaním uviedli do omylu v otázke predaja rodinného domu v úmysle obohatiť sa na škodu cudzieho majetku. Je nepochybné, že v danom podvodnom konaní figurovala aj ďalšia osoba a to pôvodne spoluobvinený H. A., ktorý poškodeného poznal už dlhšie, dobre vedel, že žije sám, že nemá príbuzných, že je osobou, ktorú už v minulosti okradol a už aj v minulosti uviedol do omylu a ktorý ho nahovoril na predaj rodinného domu za príslub nájdenia nového ubytovania. A. bol teda

osobou, ktorá iniciovala predaj rodinného domu poškodeného, osobou ktorá kontaktovala obžalovaného R. s možnosťou predaja domu a následne s danou skutočnosťou obaja oboznámili aj obžalovaného Y. G., ktorý mal rodinný dom kúpiť. Pochybnosti o obrane obžalovaného G., že z jeho strany nešlo o podvodné konanie, a že naopak on sa cíti ako poškodený, vyvoláva aj tá skutočnosť, že kúpu domu riešil s obžalovaným R. a svedkom A., teda osobami, ktoré sa aj napriek tomu, že nepodnikali v oblasti realít, ani v oblasti sprostredkovania predaja nehnuteľnosti a ani neboli zamestnancami realitných kancelárií, až podozrivo aktívne angažovali do celého obchodu. V neposlednom rade súd poukazuje aj na podstatné rozpory medzi výpoveďami oboch obžalovaných, či už v otázke kto koho kontaktoval ohľadne predaja domu, kedy a akým spôsobom malo dôjsť k vyplateniu kúpnej ceny, ako aj v otázke kúpnej ceny, jej vyplatenie a či vôbec došlo k jej vyplateniu. Vzhľadom k tomu súd vykonal konfrontáciu oboch obžalovaných zákonným postupom, kde obaja obžalovaný zotrvali na svojej nevine, aj na svojich predošlých tvrdeniach

Pri hodnotení dôkazov významných pre rozhodnutie o vine obžalovaného súd postupoval podľa § 2 ods. 12 Trestného zákona, teda hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich vzájomnom súhrne. Na základe takto vykonaného dokazovania, keďže jednotlivé dôkazy tvoria logickú sústavu, navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, možno vyvodiť záver, že H.Á. A. s obžalovaným R. R. po prechádzajúcej vzájomnej dohode sprostredkovali predaj rodinného domu súpisné číslo XXX s príslušnými pozemkami nachádzajúcim sa na parcele č. XX, katastrálne územie J., obec Z., okres X., a pozemkov parcelné číslo XX o výmere 576 m², druh pozemku záhrady a parcelné číslo XX o výmere 738 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, zapísaných na liste vlastníctva č. XXX, vlastníkom ktorých bol H. D., nar. XX.XX.XXXX, v prospech obžalovaného Slavomíra G., za predávajúcim požadovanú kúpnu cenu v sume 800 000,- Sk (26 555,14 eur) s tým, že mu pomôžu pri kúpe 1-izbového bytu, na čo dňa 29.4.2009 obžalovaný Y. G. prišiel s obžalovaným R. R. na osobnom motorovom vozidle k H. D. do obce Z., okres X. s tým, že s ním idú podpísať kúpnu zmluvu ohľadom predaja jeho domu, odviezli do X., kde mu obžalovaný Y. G., využíjúc jeho zjavnú mentálnu úroveň, predložil kúpnu zmluvu, týkajúcu sa predaja jeho rodinného domu za sumu 6 639,- eur a naliehal, aby túto ihneď podpísal, na základe čoho H. D. zmluvu bez prečítania podpísal, a keď mu obžalovaný Y. G., H. A. ani obžalovaný R. R. kúpnu cenu nezaplatili, podal dňa 5.6.2009 na Obvodnom oddelení Policajného zboru trestné oznámenie v uvedenej veci, o čom H. A. a obžalovaného R. R. informoval, na základe čoho H. Q. A. prikázal H. D., aby išiel na políciu a uviedol, že v podanom trestnom oznámení neuviedol pravdu, aby povedal, že mu kúpna cena zaplatená bola, čím týmto konaním H. D. spôsobili škodu v sume 800 000,- Sk (26 555,14 eur).

Obom obžalovaným sa kládlo za vinu spáchanie zločinu podvodu podľa § 221 ods.1, ods.3 písm. a/, písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. g/ Tr. zákona, teda spáchanie skutku využitím tiesne iného. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že k spáchaniu skutku došlo využitím neskúsenosti iného, v tomto prípade poškodeného H. D., keďže obaja mali vedomosť o tom, že sa jedná o staršiu osobu, odkázanú samu na seba, žijúcu bez rodinných príslušníkov, navyše neskúsenú v oblasti predaja realít, spoliehajúc sa na to, že práve tieto okolnosti na strane poškodeného im uľahčia spáchanie trestného činu.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní súd upravil právnu vetu rozsudku tak, že táto znie : teda spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli iného do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku značnú škodu, a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - využitím neskúseností,

Súd v rozsudku vykonal len zmeny v právnej vete, teda upravil skutok tak, aby zodpovedal dokazovaniu na hlavnom pojednávaní. K zachovaniu totožnosti skutku stačí, pokiaľ v skutku, ktorý je popísaný v obžalobe a následne zistený na hlavnom pojednávaní, je totožný následok.

Z miesta bydliska je obžalovaný R. R. hodnotený všeobecne. Priestupkovo postihnutý doposiaľ nebol. Oboznámením sa s odpisom z registra trestov mal súd zistené, že obžalovaný doposiaľ nebol ani súdne trestaný.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd postupoval v zmysle § 34 ods. 4, ods. 5 Trestného zákona, kedy prihliadol na najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, ako aj na

to do akej miery sa konanie páchatel'a priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a na dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzo majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 221 ods. 3 písm. a/, písm. c/ Tr. zákona odňatím slobody na tri až desať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v ods. 1 a spôsobí ním značnú škodu a čin spácha závažnejším spôsobom konania.

V danom prípade šlo bezpochyby o zločin podvodu spáchaný formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona. Podľa § 20 Trestného zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám. Spolupáchatel'stvo predpokladá spáchanie trestného činu spoločným konaním a úmysel k tomu smerujúci. O spoločné konanie pôjde vtedy, ak každý zo spolupáchatel'ov naplnil svojim konaním všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, alebo ak každý zo spolupáchatel'ov svojim konaním uskutočnil len niektorý zo znakov skutkovej podstaty trestného činu, ktorá je potom naplnená len súhrnom týchto konaní. Vždy však spolupáchatel'stvo ako spoločné konanie dvoch alebo viacerých osôb musí napĺňať znaky konania popísaného v príslušnej skutkovej podstate daného trestného činu. K naplneniu pojmu spolupáchatel'stvo nie je potrebné, aby sa všetci spolupáchatelia zúčastnili na trestnej činnosti rovnakou mierou. Stačí aj čiastočné prispenie, hoci aj v podriadenej úlohe, keď je vedené rovnakým úmyslom ako činnosť ostatných páchatel'ov, a je tak objektívne aj subjektívne zložkou deja, ktorý vo svojom celku tvorí trestné konanie.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. V danom prípade bola u obžalovaného R. R. zistená jedna poľahčujúca okolnosť a to vedenie riadneho spôsobu života podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, bez zistenia priťažujúcej okolnosti. Preto súd ukladal trest odňatia slobody postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, kedy sa horná hranica trestnej sadzby znižuje o jednu tretinu.

Súd pri ukladaní trestu prihliadol aj na dobu od spáchania skutku, ktorá je 12 rokov. Súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti, že doba 11 rokov, po ktorú sa viedlo trestné stíhanie v tejto trestnej veci nezodpovedá skutkovej ani právnej náročnosti veci, je v rozpore s článkom 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a preto obžalovanému prináleží určité zadost'učinenie v zmysle čl. 13 daného Dohovoru.

Súd v ďalšom poukazuje aj na tú skutočnosť, že od podania obžaloby došlo k zmene v zložení senátu, po podaní obžaloby vec napadla do senátu JUDr. Bohuslava Majernička. Na základe opatrenia predsedníčky tunajšieho súdu zo dňa 28. 3. 2017 z dôvodov tam uvedených bola trestná vec obžalovaného R. R. a spol. prerozdelená a náhodným výberom dňa 5.4.2017 pridelená do senátu JUDr. Lucie Bašistovej.

Súd poukazujúc na osobu páchatel'a, jeho doterajšiu bezúhonnosť dospel k záveru, že u obžalovaného sa jednalo o ojedinelé vybočenie z vedenia riadneho života, a na jeho nápravu a ochranu spoločnosti postačí uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby a to v trvaní 36 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu na dolnej hranici trvania vo výmere 12 mesiacov s probačným dohľadom. Hrozba nožnej premeny trestu počas plynutia skúšobnej doby, resp. aj po nej v zákonom uvedených lehotách bude najlepšie plniť svoj účel, teda aby obžalovaný v budúcnosti viedol riadny život. Na posilnenie tohto účelu mu bola zároveň súdom uložená povinnosť, ktorá mu má napomôcť predchádzať možným negatívnym vplyvom na jeho osobu. Takto uložený trest je podľa názoru súdu dostačujúcim na zabezpečenie generálnej a individuálnej prevencie, ktorá je zmyslom Trestného zákona.

Z miesta bydliska je obžalovaný R. R. hodnotený všeobecne. Priestupkovo postihnutý doposiaľ nebol. Oboznámením sa s odpisom z registra trestov mal súd zistené, že obžalovaný doposiaľ nebol ani súdne trestaný.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd postupoval v zmysle § 34 ods. 4, ods. 5 Trestného zákona, kedy prihliadol na najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, ako aj na to do akej miery sa konanie páchatela priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a na dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzo majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 221 ods. 3 písm. a/, písm. c/ Tr. zákona odňatím slobody na tri až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v ods. 1 a spôsobí ním značnú škodu a čin spácha závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. V danom prípade bola u obžalovaného R. R. zistená jedna poľahčujúca okolnosť a to vedenie riadneho spôsobu života podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, bez zistenia priťažujúcej okolnosti. Preto súd ukladal trest odňatia slobody postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, kedy sa horná hranica trestnej sadzby znižuje o jednu tretinu.

Súd pri ukladaní trestu prihliadol aj na dobu od spáchania skutku, ktorá je 12 rokov. Súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti, že doba 11 rokov, po ktorú sa viedlo trestné stíhanie v tejto trestnej veci nezodpovedá skutkovej ani právnej náročnosti veci, je v rozpore s článkom 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a preto obžalovanému prináleží určité zadosťučinenie v zmysle čl. 13 daného Dohovoru.

Súd v ďalšom poukazuje aj na tú skutočnosť, že od podania obžaloby došlo k zmene v zložení senátu, po podaní obžaloby vec napadla do senátu JUDr. Bohuslava Majernička. Na základe opatrenia predsedníčky tunajšieho súdu zo dňa 28. 3. 2017 z dôvodov tam uvedených bola trestná vec obžalovaného R. R. G. Y.. prerozdelená a náhodným výberom dňa 5.4.2017 pridelená do senátu JUDr. Lucie Bašistovej.

Súd poukazujúc na osobu páchatela, jeho doterajšiu bezúhonnosť dospel k záveru, že u obžalovaného sa jednalo o ojedinele vybočenie z vedenia riadneho života, a na jeho nápravu a ochranu spoločnosti postačí uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby a to v trvaní 36 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu na dolnej hranici trvania vo výmere 12 mesiacov s probačným dohľadom. Hrozba nožnej premeny trestu počas plynutia skúšobnej doby, resp. aj po nej v zákonom uvedených lehotách bude najlepšie plniť svoj účel, teda aby obžalovaný v budúcnosti viedol riadny život. Na posilnenie tohto účelu mu bola zároveň súdom uložená povinnosť, ktorá mu má napomôcť predchádzať možným negatívnym vplyvom na jeho osobu. Takto uložený trest je podľa názoru súdu dostačujúcim na zabezpečenie generálnej a individuálnej prevencie, ktorá je zmyslom Trestného zákona.

Postupom podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku súd odkázal poškodenú stranu H. D., rod. D. s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces. spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli iného do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku značnú škodu, a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - využitím neskúseností,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.